

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **AGRO MARTINICE s.r.o.**, IČO: 24297194
se sídlem Březnice, Martinice 1
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Kokešem
se sídlem Příbram, Masarykova 153

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17

o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 22. 6. 2023, č. j. MZE-38037/2023-11181,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ministr zemědělství zamítl jeho rozklad a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2023, č. j. MZE-8169/2023-14113. Uvedeným rozhodnutím byla

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

zamítnuta žádost žalobce o obnovu sporného řízení ve věci sporu z Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova 2014-2020, reg. č. 17/004/0641a/120/000147, ukončeného rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 7. 2020, č. j. 36678/2020-MZE-14113.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Tvrdil, že ve své žádosti o obnovu sporného řízení uvedl nové skutečnosti, které jsou mu ku prospěchu a odůvodňují jiné řešení otázek. Doplnil, že nemůže použít jiné než ty samé argumenty, které používá celou dobu, kdy skutkový stav se za celou dobu nezměnil, a to jak u administrace dotace, tak u realizace samotného projektu. Namítal, že skutkový stav je vadně posuzován, kdy je nesprávně posuzováno, že se v daném případě nejedná o založení nové provozovny. Žalobce byl přesvědčen, že Státní zemědělský intervenční fond (dále jen „SZIF“) v rámci kontroly splnění dotačních podmínek hledal záminky, případně účelové výklady stejných skutečností s cílem dotaci neposkytnout, namísto aby provedl kontrolu splněných podmínek dle podepsané smlouvy. Tento postup je však nepřípustný.
3. Následně žalobce v podané žalobě obsáhle rozporoval závěr správních orgánů, že se v daném případě nemá jednat o založení nové provozovny.
4. Žalobce rovněž namítal porušení zásady legitimního očekávání. Jestliže totiž SZIF a žalovaný argumentují, že není pochyb o tom, že na dotaci žalobce nemá nárok, pak si žalobce neuměl vysvětlit, jak je možné, že od dubna 2017 do ledna 2019 byl ze strany SZIF uváděn v omyl, že žádost je plně v souladu s pravidly dotace. Žalobce postupoval v souladu s tím, co mu bylo ze strany SZIF odsouhlasováno. Žalobci následně jednáním žalovaného vznikla zásadní škoda, neboť v případě, kdy by nedošlo k podpisu dohody o poskytnutí dotace, žalobce by do celého projektu neinvestoval. Tímto postupem byl rovněž porušen článek 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Žalobce měl za to, že dřívějším postupem SZIF a žalovaného se ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 45/2007-251 vytvořila správní praxe, která se tak stala pro administrátora žádosti závaznou. K tomu žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2021, č. j. 1 Afs 289/2019-41.
5. Uzavřel, že vzhledem k tomu, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, z nichž jednoznačně plyne, že ze strany žalovaného a SZIF provedené důkazy se ukázaly být nepravdivými a je zde důvod pro zcela opačné rozhodnutí ve věci, jsou dle žalobce splněny podmínky pro obnovu předmětného řízení.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

6. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.
7. Žalovaný předně zdůraznil, že jeho postup ve sporném řízení byl již soudy přezkoumán se závěrem, že žalovaný postupoval v souladu s právním řádem (blíže viz rozsudek Městského soudu v Praze 31. 3. 2021, č. j. 11 A 87/2020-38, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2023, č. j. 10 Afs 132/2021-38). Žalobce pak již jednou o obnovu řízení žádal (viz rozhodnutí ze dne 9. 6. 2021, č. j. MZE30875/2021-11181), žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2023, č. j. 8 A 82/2021-59).

8. Tvrdil, že žalobce v žádosti o obnovu řízení neuvedl žádné nové skutečnosti a pouze opakuje již vypořádané námitky. Žalobce polemizuje s meritorním posouzením věci samé a nikoliv ohledně údajně nových skutečností.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Při ústním jednání konaném dne 12. 2. 2024 setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích. Soud neprovedl žalobcem předložený důkaz žádost o dodatečné doplnění ze dne 2. 10. 2017, č. j. SZIF/2017/0587005, neboť se jedná o součást správního spisu předloženého žalovaným.
11. Soud vyšel z následně uvedené právní úpravy:
- Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
 - Podle § 100 odst. 2 správního řádu účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
12. Soud neshledal žalobu důvodnou.
13. Soud předně považuje za důležité zdůraznit, že se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, které bylo vydáno ve věci jeho žádosti o obnovu řízení. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je obnova řízení přípustná, pokud vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Podle § 100 odst. 2 správního řádu účastník může podat žádost o obnovu řízení, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Z výše uvedeného vyplývá, že základní podmínkou obnovy řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je existence skutečností, které, byť existovaly v době původního řízení, nemohly být z objektivních důvodů v tomto řízení uplatněny. Tyto skutečnosti pak musí odůvodňovat jiné řešení rozhodné otázky. Zároveň při podání žádosti musí být zachována lhůta podle § 100 odst. 2 správního řádu.
14. Žalobce v podané žalobě (stejně jako v podané žádosti o obnovu řízení a rozkladu) poukazoval toliko na skutečnosti, které již uvedl v průběhu předmětného sporného řízení, v žalobě proti rozhodnutí, kterým bylo sporné řízení ukončeno (viz sp. zn. 11 A 87/2020), a v přechozí žádosti o obnovu řízení. Žalobce pak v žalobě nikterak nerozporuje závěry

správních orgánů, na kterých je napadené rozhodnutí založeno, a to že žádost o obnovu řízení není včasná. Konkrétně, že žalobci musely být jím namítané skutečnosti známy nejpozději při podání žaloby ve věci 11 A 87/2020, tj. v srpnu 2020, žádost žalobce pak byla podána dne 7. 2. 2023. Navíc žalobce některé skutečnosti uplatnil již v rámci první žádosti o obnovu. Žalobce naopak výslovně uvádí, *„že nemůže používat jiné než ty samé argumenty, které používá celou dobu, kdy skutkový stav se za celou dobu nezměnil, kdy skutkový stav je po celou dobu stejný, a to jak u administrace dotace, tak realizace samotného projektu.“*. Za uvedeného stavu věci, kdy žalobce nerozporuje důvody vydání napadeného rozhodnutí a kdy odkazuje na již jím uplatněné a soudem jednou vypořádané argumenty, nezbyvá soudu než konstatovat, že žalobcem vznesené námitky jsou zcela mimoběžné. Jedná se o námitky, které žádným způsobem nemohou zvrátit závěr správních orgánů, že v projednávaném případě nejsou splněny podmínky obnovy řízení podle § 100 správního řádu, kdy zcela zjevně uplynula tříměsíční subjektivní lhůta, ve které lze o obnovu řízení požádat. Po věcné stránce pak byly argumenty žalobce vypořádány v rozsudku ze dne 31. 3. 2021, č. j. 11 A 87/200-38, případně v rozsudku ze dne 31. 5. 2023, č. j. 8 A 82/2021-59. Kasační stížnost proti rozsudku ze dne 31. 3. 2021, č. j. 11 A 87/2020-38, pak byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2023, č. j. 10 Afs 132/2021-38, odmítnuta. Samotný nesouhlas žalobce s posouzením správních soudů v předchozích řízeních nemůže založit důvod obnovy řízení podle § 100 správního řádu. V řízení o povolení obnovy se totiž zákonnost a správnost původního rozhodnutí nepřezkoumává. Pravomocným rozhodnutím vydaným ve sporném řízení, stejně jako pravomocnými rozsudky soudu, jsou správní orgány vázány (viz § 73 správního řádu, § 54 odst. 6 s. ř. s.).

15. Pro jednoznačnost soud uvádí, že výše uvedený závěr se vztahuje nejenom k tvrzením žalobce, kterými rozporoval závěr správních orgánů, že vybudovaný penzion nesplňuje podmínku samostatného funkčního celku, ale i k námitce legitimního očekávání. Rovněž tato námitka nikterak nezpochybňuje závěr o nesplnění podmínek obnovy řízení.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

16. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 12. února 2024

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.